

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

πὸ τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ ἐπαγγελματικῆς ἀποκατάστα-
σεως ἀναπήρων καὶ ἐν γένει ἀτόμων μειωμένων ἰκανο-
τήτων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Μειονεκτοῦντα ἄτομα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐκ διαφόρων
αἰῶν ὡς εἶναι τὸ ἀτύχημα, ἡ κληρονομικὴ ἐπιβάρυνση,
σωματικὴ ἀναπηρία, ἡ ψυχικὴ ἀνωμαλία, ἡ διανοητικὴ
ησυχαστικὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἢ δυσχεραίνονται νὰ ἐπι-
ποιήσῃ τὴν ἐνταξίαν τοὺς στὴν ἐπαγγελματικὴ δραστηριότητα
στὴ κοινωνικὴ ζωὴ.

Κατὰ τὸ ἀπώτερον παρελθὸν ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ προ-
βλήματος τῶν μειονεκτούντων ἀτόμων ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ
κόσμο καὶ ὁ τρόπος συμπεριφορᾶς ἐναντὶ τούτων καθορίζετο
ἐκ τῆς ἐκάστοτε κοινωνικῆς ἀντιλήψεως καὶ τὴν στάθμην
τῆς Ἰατρικῆς Ἐπιστήμης. Οὕτω πολλὰ ἄτομα ἀπ' αὐτὰ
ἀπέβρισαν κατὰ καιροὺς τὴν κοινωνικὴν ἀπομόνωσιν καὶ
κατάλειψιν, τὴν ἐνδειαν καὶ τὴν ἀθλιότητα, ἀλλὰ πέραν
αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν εἰς ἐργασίας βαρείας καὶ ἀν-
επιμενίας.

Σήμερον ὑπὸ τὸ φῶς τῶν νέων κοινωνικῶν ἀντιλήψεων καὶ
ἐν προόδῳ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ψυχολογικῆς
καὶ κοινωνικῆς ἐργασίας, τὰ μειονεκτοῦντα ἄτομα θεωροῦνται
ὡς πρόβλημα, ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ κοινωνικὰ προβλήματα,
ἐξ ὁποίου ἡ ἀντιμετώπισις πρέπει νὰ γίνεται μετὰ τὴν εἰδικὴν
ἐπιμέλειαν τοῦ Κράτους.

Τὸ Σύνταγμα διὰ τοῦ ἀρθροῦ 21 προβλέπει ὅτι «οἱ πάσχον-
τες ἐξ ἀνάτου σωματικῆς καὶ πνευματικῆς νόσου δικαιοῦνται
ἐν εἰδικῆς φροντίδος τοῦ Κράτους».

Μετὰ τὸ προτεινόμενον σχέδιον Νόμου ἐπιχειρεῖται ἡ νομικὴ
προχύρωσις τῶν μειονεκτούντων ἀτόμων διὰ τὴν ἐπαγγελ-
ματικὴν τῶν ἀποκατάστασιν, μετὰ προηγουμένην σχετικὴν
παιδείυσιν καὶ προσαρμογὴν αὐτῶν.

Κατὰ τὴν γενομένην τὸ ἔτος 1970 ἀπογραφὴν τῶν ἀναπή-
ρων ἀτόμων τῆς Χώρας ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου
Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀπεγράφησαν :

α) Κινητικῶς ἀνάπηροι	ἄτομα	46.134
β) Τυφλοὶ	»	13.106
γ) Κωφάλαλοι	»	7.178
δ) Διανοητικῶς καθυστερημένοι	»	17.806
ε) Μικτὰ ἀναπήρῳ	»	13.734
στ) Λοιπὰ περιπτώσεις	»	37.084
Σύνολον		135.224

Τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνωτέρω ἀπογραφῆς εὐρίσκονται ἐντὸς
τῆς παραδεδομένης διεθνῶν ὀρίων.

Ἡ ἐπιτυχὴς ἐφαρμογὴ συγχρόνων ἐπιστημονικῶν μεθόδων
κοινωνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ
σχολήσεως τῶν ἀναπήρων καὶ μειονεκτούντων ἀτόμων
τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν
Ὑπηρεσιῶν λειτουργούντων Εἰδικῶν Ἰδρυμάτων Ἀποκα-
τάστασεως Ἀναπήρων, ἐν οἷς κυρίως τὸ λειτουργοῦν ἀπὸ
ἔτους 1945 Ἑθνικὸν Ἰδρυμα Ἀποκατάστασεως Ἀνα-
πήρων, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν
ποίησιν ἐνὸς σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἀναπήρων.

Ἐκτὸς ταῦτα πολλὰ ἀπὸ τὰ μειονεκτοῦντα ἄτομα ἐξακο-
σοῦν νὰ ζοῦν εἰς βίαιον τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἢ τῶν συγγ-
νητῶν τῶν ἢ ἀκόμη καὶ τῶν λοιπῶν συνανθρώπων καὶ τοῦτο
δὲν ἐδῆμιουργήθησαν αἱ κατάλληλοι προϋποθέσεις διὰ
ἐπαγγελματικὴν ἐκπαιδεύσιν καὶ ἐνταξίαν τῶν εἰς τοὺς
κοινωνικοὺς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ γενικώτερα στὸ κοι-
νικὸ σύνολο.

Ὁ χορηγούμενον ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Κοινωνικῶν Ὑπηρε-
σιῶν βοήθημα τῶν 1.000 δραχμῶν μηνιαίως στὰ περισσό-
τερά καὶ κωφάλαλα ἄτομα δὲν καλύπτει, οὔτε τὸν
ἄριστον ἀριθμὸ τῶν μειονεκτούντων ἀτόμων, οὔτε τὰς ἡδύ-
νησιν ἀνάγκας τῶν.

Ἀπ' ἐτέρου ἡ Ἑθνικὴ μας Οἰκονομία ὑφίσταται ἰκανὴν
ζήμιον ἐκ τῆς μὴ ἐνεργοποιήσεως τοῦ ἐργατικοῦ αὐτοῦ δυ-
ναμικοῦ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω κρίνεται ἀναγκαῖα ἡ προώθησις
τοῦ ἐν θέματι σχεδίου Νόμου τοῦ ὁποίου αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ
συνοψίζονται ὡς κάτωθι :

1. Κάθε μειονεκτικὸν ἄτομον ποὺ θὰ ἀποκτῇ τὴν ἐνδεδει-
γμένην ἐπαγγελματικὴν κατάστασιν θὰ καταβάλλεται προ-
σπάθεια νὰ τοποθετηθῇ εἰς κατάλληλον μετὰ τὴν εἰδίκευσιν τοῦ
καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ ἐργασιῶν (ἄρθρα 1 ἕως καὶ 4).

2. Αἱ ἀρμόδια κρατικὰ Ὑπηρεσίαι θὰ φροντίζουν διὰ
τὴν ἐξεύρεσιν ἢ δημιουργίαν καταλλήλου ἀπασχολήσεως διὰ
τὰ μειονεκτοῦντα ἄτομα καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν (ἠθικὴν ἢ
ὕλικήν) τῶν ἐργοδοτῶν τῶν (ἄρθρα 5,6,7,8 καὶ 9).

Ὁ ἀναφερόμενος στὸ ἄρθρο 5 ὅρος «ἐργονομικὴ» ἔχει τὴν
ἐννοίαν προσαρμογῆς τῆς θέσεως ἐργασίας πρὸς τὰς δυνα-
τότητας καὶ ἰδιότητας τῶν ὑπὸ τοῦ σχεδίου προστατευόμε-
νων ἀτόμων.

3. Καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ ὑπὸ τοῦ δημοσίου, τῶν
Ν.Π.Δ.Δ. τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ
Κοινῆς Ὁφελείας πρόσληψις μειονεκτούντων ἀτόμων. Τὸ
ὕψος τῶν καθοριζόμενων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ποσοστῶν
1 πρὸς 3 διὰ τηλεφωνητὰς τυφλοὺς, 1 πρὸς 5 καὶ 1 πρὸς 7
διὰ λοιπὰς κατηγορίας ἐν σχέσει μετὰ τὰ ἀπασχολούμενα ὑγιᾶ
ἄτομα ὑπελογίσθη μετὰ βᾶσιν ἀπ' ἐνὸς τὴν κάλυψιν τῶν ὑφι-
σταμένων ἀναγκῶν καὶ ἀπ' ἐτέρου τὴν ὑπάρχουσαν δυνατό-
τητα ἀπασχολήσεως τῶν εἰς τοὺς Ὁργανισμοὺς τούτους.

Προσέτι ὀρίζεται ὅτι ἡ ἔλλειψις ἀρτιμελείας δὲν ἀποτελεῖ
κώλυμα διὰ τὸν διορισμὸν τῶν προστατευόμενων ὑπὸ τοῦ
ἐν λόγω σχεδίου νόμου ἀτόμων εἰς θέσεις τοῦ Δημοσίου,
Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ., ἐφ' ὅσον ἡ μὴ ἀρτιμέλεια ἢ ἡ πάθησις ἐκ
τῆς ὁποίας πάσχουν, δὲν παρακαλύει τὴν ἀσκήσιν τῶν κα-
θηκόντων τοὺς (ἄρθρα 10 καὶ 11).

4. Τέλος προβλέπεται ἡ δυνατότης συστάσεως Σχολῶν
Κατωτέρας Μέσης καὶ Ἀνωτέρας βαθμίδος, ἔργων τῶν
ὁποίων θὰ εἶναι ἡ Ἐκπαιδεύσις καὶ μετεκπαιδεύσις στελεχῶν
προσωπικοῦ ἀπασχολούμενου διὰ τὴν φυσικὴν καὶ ἐπαγγελ-
ματικὴν ἀποκατάστασιν τῶν προστατευόμενων καὶ ἐν γένει
μειονεκτούντων ἀτόμων, ὡς ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ σχεδίου
ὀρίζεται (ἄρθρα 12 καὶ 13).

Ἡ προώθησις τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου ἀσφαλῶς θὰ
καλύψῃ ἕνα σοβαρὸ κενὸν ποὺ ὑπάρχει στὴ Χώρα μας εἰς
τὸν τομέα τῆς ὀρθῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ ὅλου προβλήματος
τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀποκατάστασεως τῶν ἀναπήρων καὶ
ἐν γένει μειονεκτούντων ἀτόμων.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως περιβάλητε τὸ παρὸν σχέδιον
Νόμου διὰ τῆς ἐγκρίσεώς σας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1978

Οἱ Ὑπουργοὶ

Προεδρίας Κυβερνήσεως Ἐθν. Παιδείας καὶ Ὁρθοπεδικῶν
ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ I. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Οἰκονομικῶν
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐργασίας
ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Συγκοινωνιῶν
ΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ

Κοιν. Ὑπηρεσιῶν
ΣΠ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἐπαγγελματικῆς ἀποκατάστασεως ἀναπήρων καὶ ἐν γέ-
νει ἀτόμων μειωμένων ἰκανοτήτων.

Ἄρθρον 1.

Προστατευόμενα ἄτομα.

1. Προστατευόμενα ἄτομα κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος
νόμου εἶναι τὰ ἡλικίας 15—65 ἐτῶν, τὰ ἔχοντα περιορισμέ-
νας δυνατότητας πρὸς ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν, λόγω
οἰαδήποτε χρονίας σωματικῆς ἢ πνευματικῆς πάθησεως ἢ
ἐλάθους.